

Журавська К.О.

аспірант,

Інститут інформаційних технологій і засобів навчання

Національної академії педагогічних наук України

ВИКОРИСТАННЯ ВІДКРИТИХ ЕЛЕКТРОННИХ СИСТЕМ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНИХ КОЛЕДЖІВ

Сучасний період розвитку суспільства характеризується сильним впливом на нього інформаційних технологій, які прийшли в усі сфери людської діяльності, забезпечують поширення інформаційних потоків в суспільстві, утворюючи глобальний інформаційний простір, який все більше використовується і в галузі охорони здоров'я. Тому впровадження нових інформаційних технологій в медичну освіту можна охарактеризувати як логічний та необхідний крок. Проблема підготовки студентів медичного коледжу до застосування сучасних інформаційних технологій у навчальній і практичній діяльності, формування у них готовності до діяльності в інформаційному суспільстві та самостійному поповненню знань в галузі медичної інформатики займає важливе місце в системі професійного навчання майбутніх молодших фахівців медицини.

Завдання професійної інформатичної готовності майбутніх фахівців у зв'язку зі зміною освітніх парадигм, впровадження компетентнісного підходу до навчання набувають все більшої актуальності.

Молодшому медичному працівнику необхідно мати відповідні знання, практичні уміння і навички роботи з комп'ютерною технікою, медичною інформацією та медичними інформаційними системами (МІС). Сучасні вимоги до професійної кваліфікації, підготовки випускника медичного коледжу передбачають навички обробки даних, вільне орієнтування в інтернет просторі.

Таким чином, окремою невирішеною проблемою у медичних коледжах є, використання сучасних інформаційних систем, які дозволяють підготувати сучасного молодшого медичного працівника, готового у відповідному напрямку діяльності уміти вирішувати складні клінічні завдання на основі аналізу інформації, шляхом використання відкритих електронних систем.

Новий рух відкритої освіти поєднує усталену традицію обміну ідеями між освітянами та інтерактивну культуру співпраці в Інтернеті. Він ґрунтується на засадах того, що кожен без застережень повинен мати свободу використовувати, адаптувати, поліпшувати та поширювати освітні ресурси. Освітяни, студентство та всі, хто поділяє таку позицію, гуртуються у всесвітній рух доступної та ефективної освіти [1].

Але відкрита освіта не вичерпується лише відкритими освітніми ресурсами. Вона виростає з відкритих технологій, що сприяють співпраці та гнучким підходам до навчання, з відкритого обміну навчальними практиками для взаємозбагачення освітян.

На даний час вищі навчальні заклади України, підтримуючи міжнародний рух відкритого доступу до освітніх ресурсів та результатів наукових досліджень, створюють інституційні репозитарії, електронні архіви власного наукового продукту. Один зі шляхів реалізації відкритого доступу «самоархівування» (самостійне розміщенням автором роботи в спеціальних

репозитаріях). Ефективність навчальної та науково-дослідницької діяльності значною мірою визначається готовністю майбутніх фахівців до її здійснення в сучасних умовах інформаційного суспільства [2].

Згідно Берлінської декларації автори і правовласники дарують всім користувачам вільне, необмежене право доступу і дозвіл на копіювання, використання, поширення, передачу і публічну демонстрацію, а також на поширення роботи в електронній формі для будь-яких законних цілей з відповідним зазначенням авторства, а також право на виготовлення невеликої кількості друківаних копій для свого особистого використання. Повна версія робіт і всіх супутніх матеріалів депонується (публікується), як найменше, у одному мережевому репозитарії, що використовує прийняті технічні стандарти, який підтримується науковим співтовариством, державним агентством або іншим авторитетним інститутом, уповноваженим забезпечувати відкритий доступ, безперешкодне поширення, мережеву взаємодію і довгострокове зберігання [3].

Відкритий доступ абсолютно сумісний з авторським правом. Репозитарії не виконують видавничої функції, а отже не «забирають» авторські права, лише право на збереження та організацію доступу. Автор добровільно погоджується розмістити власну роботу для збереження та доступу. Автори мають право архівувати свої неопубліковані матеріали без будь-яких дозволів.

Відкрита освіта – не дистанційна освіта, просто вона дає традиційній освітній діяльності нові, надзвичайно потужні засоби, інструменти і прийоми їх використання. Цей позитивний потенціал починає реалізуватися вже зараз, але для отримання значних результатів необхідно проведення відповідної творчої роботи, обмін педагогічним досвідом викладачів, впровадження кращих напрацювань без необхідності суворої уніфікації.

Запровадження в медичних коледжах електронних бібліотек, залучення в навчальну практику відкритих медичних журнальних систем, Google ресурсів, проведення конференцій з допомогою відкритих платформ надасть студентам медикам нові можливості в оволодінні майбутньою професією, а медичним коледжам вийти на більш високий рівень освіти.

Список використаних джерел:

1. Берлинская Декларация об открытом доступе к научному и гуманитарному знанию [Электронный ресурс] / Berlin Declaration on Open Access to Knowledge in the Sciences and Humanities. – Электрон. дан. – Режим доступа: <http://oa.mpg.de/lang/en-uk/berlin-prozess/berliner-erklarung>
2. Будапештская инициатива «Открытый доступ» [Электронный ресурс] / Budapest Open Access Initiative. – Электрон. дан. – Режим доступа: <http://www.soros.org/openaccess/ru/index.shtml>
3. Олексюк О. Р. Аналіз готовності майбутніх учителів до роботи в середовищі інституційного репозитарію [Електронний ресурс] / О. Р. Олексюк // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2013. – № 16. – Режим доступу: http://lib.iitta.gov.ua/1015/1/Oleksiuk_157-165.pdf